

ВЕЛИКИ ОДМОР

ЛИСТ УЧЕНИКА
ОБРАЗОВНО-ВАСПИТНОГ ЦЕНТРА
„БРАЋА НЕДИЋ”
АПРИЛ, 2025.

Велики одмор

На великом одмору
Осмех је на сваком лицу
Он највише обрадује
Малену дечицу.

Велики одмор за њих је рај
Не желе да има крај.

Велики одмор свима много значи
Посебном енергијом он зрачи.

Лопте на одмору само лете
А наставници са прозора
Само прстом прете.

Сви на њему праве предах мали
На почетку часа професори питају
„Где смо стали“.

РЕЧ РЕДАКЦИЈЕ

Драги читаоци,

Пред вама је нови број „Великог одмора“, школског часописа у коме бележимо оно што чини школски живот живим, разноликим и лепим. И овог пута, трудили смо се да обухватимо све што је вредно сећања – од свечаности попут Савиндана и Дана школе, преко спортских успеха, литерарних и ликовних радова, до мајсторија у кухињи.

Поносни смо што су у изради овогодишњег броја учествовали и најмлађи представници – ученици петог разреда, који су унели свежину, радозналост и дечју искреност. Подједнако важну улогу имали су и ученици друге године средње школе, који су својим зрелим и креативним приступом показали да „Велики одмор“ с правом припада свима нама – без обзира на узраст.

У овом броју ћете, уз већ познате рубрике, пронаћи и неколико разговора који нас подсећају колико је школа више од зграде и наставе: интервју са учитељицом која је недавно отишла у пензију, разговор са некадашњим директором школе, али и два кратка сусрета са глумцима који су нам открили понешто о свом животу и позиву.

Читаћете саставе, разгледати фотографије, открити понеки рецепт и сазнати више о томе како изгледају школски дани када их прожму ангажовање, тимски дух и мало маште. Хвала свим ученицима и наставницима који су допринели овом броју – било текстом, фотографијом, идејом или лепом речју.

А у будућим бројевима? Очекујемо још више ученичких гласова, занимљивих прича, разговора, хумора и маште. „Велики одмор“ није само предах – он је простор где растемо, слушамо једни друге и чувамо оно најлепше из школских дана.

До читања,

Редакција часописа „Велики одмор“

Велики одмор

лист ученика

Образовно-васпитног центра
„Браћа Недић“

Редакција:

Мирјана Вујичић, проф. српског
језика и књижевности;

Милица Новаковић, проф. српског
језика и књижевности

Припрема за штампу и рачунарска обрада:

Виолета Миливојевић, проф.
информатике и рачунарства;

Марија Тимотић и Емина Вићић,
ученице 5. разреда;

Марина Тешић и Никола Перић,
ученици 2. разреда средње школе

Издавач:

Образовно-васпитни центар
„Браћа Недић“

Адреса:

Ул. Браће Недић бр. 32,
14253 Осечина

Контакт:

014-451-101

<https://ovcosecina.edu.rs/>
ovcbracanedic@gmail.com

Уводна реч директора школе

Поштовани,

родитељи, садашњи и будући ученици, пријатељи Образовно – васпитног центра „Браћа Недић“ у Осечини, дочекали смо још један заједнички празник – Дан наше школе. Годину дана старија, наша школа, чува и негује младалачки, радознали и истраживачки дух захваљујући енергији својих ученика и труду који сви ми запослени улажемо у заједнички посао – образовање и васпитање ученика. На том најважнијем послу на свету, суочавамо се са бројним искушењима и изазовима и на њих спремно одговарамо, вођени пре свега жељом да наши ученици израсту у добре људе. Подстичемо ученике да активно раде на свом образовању, да откривају и развијају своје потенцијале и да се на том путу никад не предају.

Као јединствена школа у Србији, за редовно основно и средње образовање ученика, веома успешно остварујемо образовно-васпитни рад организован у две школске зграде са изузетно стручним наставним кадром, одолевајући бури времена и суочавајући се са све мањим бројем ученика како у основној тако и у средњој школи.

Пред нама је 175. година постојања у коју улазимо поносни и охрабрени досадашњим радом, година у којој истрајно и марљиво знањем наших ученика и вољом и ентузијазмом запослених настављамо да креирамо, стварамо и промовишемо бројне догађаје у нашој школи. Томе сведочи и чињеница да је тим наших наставника, по први пут, узео учешће у међународним Еразмус+ пројектима. Еразмус+ је програм Европске уније за сарадњу у области образовања који финансијском подршком школама пружа могућност професионалног развоја запослених кроз заједнички рад на унапређењу учења и држању наставе са установама из других земаља, размену добрих пракси и искустава како код ученика тако и запослених, јачање веза између формалног и неформалног образовања. Очекујемо да ће наша установа добити позитивно мишљење и тиме би кроз пројекат мобилности нашим средњошколцима омогућили бесплатан одлазак у иностранство ради стицања нових знања, организовања стручне праксе као и развој језичких, културолошких и социјалних вештина. Поред тога, школа је узела учешће у ИПА Програму прекограничне сарадње Србије и Босне и Херцеговине са идејом да се оствари сарадња са средњом школом из Вишеграда са циљем да ученици размењују знања и искуства о начину функционисања ученичких компанија и Клуба за иновације две школе. У оквиру конкурса ИПА Програма предвиђена је и финансијска добит у виду опремања мултифункционалне сале у згради средње школе која је намењена за ученичке радионице, предавања, обуке.

Иако мала средња школа, непрестаним радом и трудом, вољом и жељом запослених и ученика, тежимо да могућности ученика не буду ограничене, што доказује и чињеница да ученици имају организоване студијске посете, излете, посете сајмовима као и све друге активности за унапређење њихових стручних компетенција. Наредне школске године, образовање у нашој средњој школи биће богатије за два одељења, то су кувари и конобари, као једно од дефицитарних занимања на тржишту рада и веома популаран смер, правно-пословни техничар, са великим избором радних места за будућа запослења, као и наставак школовања на факултете.

Велико ми је задовољство да напоменем да је Лингвистичка секција наше школе освојила треће место на Републичкој смотри лингвистичких секција и да је то 14. награда по реду за нашу школу. Такође, ученици средње школе, чланови ученичке компаније „Подгорска рамонда“ освојили су прву награду на UP SHIFT радионици у Крагујевцу и четврту награду на Регионалном такмичењу ученичких компанија западне и југозападне Србије. Иако су ове године сва друга такмичења за ученике основних и средњих школа одложена, нисмо умањили наш рад са одличним и талентованим ученицима и свима онима који имају велику жељу за учењем и стицањем нових знања. Овим путем желим да најавим трећи по реду школски Сајам науке који ће се одржати у мају на којем ће ученици оба нивоа образовања наше школе представити своје пројекте које тренутно спремају са својим учитељима, наставницима и професорима. Новина у односу на претходни Сајам науке биће у томе што ће овогодишњи школски Сајам науке посетити и ученици из других школа из окружења.

Сумирајући досадашње резултате рада у овој тешкој школској години могу да кажем да смо на професионалан и одговоран начин успели да одржимо традицију усвајања знања у школи, да смо озбиљним радом и педагошким приступом сваком ученику пружили прилику да учи, да се дружи и пре свега да се осећа безбедно у школи.

У одрастању деце сматрам врло важну сарадњу родитеља, наставника и ученика у атмосфери подршке, помоћи, сарадње и разумевања. Да би школа испунила све позитивне ефекте васпитног и образовног рада, дужност сваког родитеља и наставника јесте да успоставе близак и значајан међусобни однос за добробит детета које васпитава и образује. Став родитеља о школи је и став његовог детета. Поучени овом чињеницом, укључивање родитеља у рад школе, кроз непресушан извор идеја, даје немерљив допринос раду и квалитету образовања. Желим и тежим да наша школа буде место где се сви лепо и безбедно осећају, школа у којој се покрећу нове иницијативе и осмишљавају активности у заједничком раду родитеља, наставника и ученика.

Драги ученици, образовање је пут који ће вам отворити врата нових могућности и помоћи вам да остварите своје снове. Поред успона, имаћете и падова, наилазићете на разне препреке, али запамтите, никада не смете одустати јер свака препрека је прилика да постанете бољи и јачи, а самим тим научићете нешто ново о себи и свету који вас окружује. Верујте у себе и своје способности и не заборавите да сваки успех долази као резултат вашег рада и труда јер знање је капитал који вам нико не може одузети.

Марија Николић,
директор школе

ШТА НАМ ЈОШ ДОНОСИ САВРЕМЕНО ДОБА?

Ранко Рајовић, специјалиста интерне медицине, неуроендокринолог, оснивач и шеф Катедре за неуронаутику у васпитању и образовању на Педагошком факултету у Копру, наводи и указује да су резултати из његовог поља рада – неуронаука у васпитању и образовању већ дуги низ година алармантни, упозорава да градска деца све више испољавају смањење дубоких регија мозга на снимцима. Он се пита, зашто нико код нас не говори о томе да нам је свака генерација деце гора од претходне две.

„На снимцима мозга се види алармантна промена и наша деца постају све „гора и гора“. То подразумева смањење когнитивних способности, што је евидентно код сваке нове генерације. Слабо се говори о томе да је свака генерација све слабија и слабија, деца више не могу да уче, не могу да седе, да пишу, читају...“, наводи др Рајовић.

Слична ситуација је у нашем региону. У једној од наших суседних земаља прошле године 10% генерације предшколаца није било способно за полазак у први разред, а поред тога 15% деце уписало је први разред уз додатну подршку. У другој суседној држави 87% најбољих матураната није успело да упише Медицински факултет. Др Рајовић се пита, да ли су тешки тестови или су деца све мање способна?

Према његовим речима, код нас је од 1000 деце предшколског узраста пре 20 година било двоје до троје деце са проблемима у развоју, пре 10 година око петнаесторо деце, пре 5 година тридесеторо до четрдесеторо, а данас их је око триста.

Др Рајовић каже да је једини мотив детета игра, што све мање деце у градовима практикује (Да ли само у градовима?).

„Да би учење било како треба, мора да се активира ретикуларна формација, то је мождано стабло, које када се активира, покреће се и цео мозак. А кад се активира? Када је нешто интересантно. Да ли је учење напамет интересантно? Није. Не сме да постоји стрес код деце, а нажалост, данас је школа за нашу децу стрес. Питали смо ученике да ли воле школу, у првом разреду сви воле, у другом скоро сви, у трећем 30% не воли, а у четвртм још више. Деци се зноје дланови, лупа им срце, то је акутни стрес, а шта је мозак- орган за преживљавање, ако он осети лупање, знојење, шта му мозак поручује - па бежи, спасавај се...“, објашњава Рајовић.

Ако нема кретања, игре, дете има смањене базалне ганглије, дубоке регије мозга... а деца нам углавном седе уз мобилне телефоне, таблете, лаптопове...

Децу треба да учимо да мисле, то је функционално знање, да уче да повезују информације, са смањеним базалним ганглијама то баш и није могуће. Допамин је најважнија ствар за учење. Дечји мозак до 12. године, док сазри, добија га једино кад се дете игра. А када је дете стално у страху активира се адреналин и норадреналин. „Коме је до учења, тад, кад осећа опасност“, каже Рајовић.

Он се осврнуо и на емпатију код деце. На питање како да школа и родитељи подстичу емпатију код деце, тврди да се заједништвом ствара емпатија, а ако оду у виртуелни свет, тамо је нема.

По његовом мишљењу, није добро да деца добијају све што пожеле, јер на тај начин толеранција је ниска или уопште не постоји, а фрустрација постаје висока и дете постаје агресивно. Дете треба да буде део породице, а не део виртуелног света. Каже да постоје медицински докази да мобилни телефон утиче на смањење хипокампуса, у ствари главне компоненте мозга. Део хипокампуса задужен је за контролу емоција. Ако бисмо одузели телефон неком на три сата, каже да би тај доживео акутне, психичке проблеме, а шта ће бити још за 10 година?

ИНТЕРВЈУ – ЗОРАН ПЕТРОВИЋ

1. *Како с'ће дошли на идеју да будеш наставник физичког и здравственог васпитања?*

- Увек сам волео спорт. У средњој школи играо сам фудбал за „Крушик“ из Ваљева, а и отац ми је био наставник физичког васпитања, па сам и ја у том духу васпитаван.

2. *Када бисте могли да враћате време, да ли бисте се опет бавили овим послом?*

- Апсолутно бих.

3. *Које Вам је најбоље, а које најгоре искуство?*

- Најгоре ми је, као наставнику, било када ми је једна ученица у трци на 800 метара на часу добила епилептични напад. Најбољих искустава је било много, тешко их је побројати. Најлепше су победе у спорту.

4. *Да ли постоји неки специфични тренућак у каријери који Вас је дубоко дирнуо или који ћеће увек памтити?*

- На једној утакмици, првенству школа у одбојци, колегиница (професорка физичког васпитања) је кренула да ме удари. Једва сам се спасао. Ово ме није баш дирнуло, али ме је уплашило.

5. *Да ли с'ће размишљали да напустиће посао? Ако јесће, који је био разлог?*

- Никада нисам о томе размишљао. Ја сам спортиста. То би био најтежи пораз.

6. *Колико дуго с'ће били директор ове установе?*

- Био сам директор близу 12 година.

7. *Да ли сада видите грешке који с'ће правили током рада?*

- Видео сам их и пре, али ко хоће предано и посвећено да ради, мора и да греша. Тако вам је то у животу.

8. *На шта с'ће најпоноснији у свом послу?*

- Најпоноснији сам на генерације добрих људи које сам извео на прави пут.

9. *Да ли мислите да су Вас се ученици љашили?*

- Неки јесу, а неки нису. Генерално, мислим да нисам био неки велики „намћор“.

10. *Шта ће Вам највише недостајати у вези са послом?*

- Свашта ће ми недостајати. Обавезе, цика, вриска ученика...

11. *Шта мислите да ће бити највећи изазов за будуће генерације?*

- Највећи изазов биће побољшање квалитета рада и међуљудских односа.

12. *Које су Ваше амбиције за будућност, након пензионисања?*

- Озбиљно бављење пчеларством, брање гљива, вожња квада итд.

13. *Да ли видите разлику у деци сада и када с'ће Ви предавали?*

- Разлике су велике. Мислим да су ученицима, а и њиховим родитељима, дата превелика права која они злоупотребљавају.

14. *Који су моменти у раду са ученицима били најизазовнији и како с'ће их превазишли?*

- Мени је стално био неки изазов. Такав је спорт, а и сам живот је постао изазов. Превазилази се све једино великим радом и озбиљним суочавањем са самим собом.

15. *Шта с'ће научили од својих ученика током каријере?*

- Научио сам свашта од деце. Да се смејем, плачем, нервирам се, веселим...

16. *Како с'ће успели да створите добар однос са ученицима и мотивацију за физичке активности?*

- Покушавао сам да им увек кажем истину, без увијања, лепу или ружну – свеједно. Увек сам се трудио да створим победнике, а када губимо да то спортски и часно подносимо.

17. *Да ли с'ће некада у току свој рада правили разлике између ученика?*

- Ма не. Ја слабо памтим имена, то је општепознато. Ретко сам знао чији је ко, какве патике носи и никад нисам човека по томе ценио. Деца су деца, сви исти као особе, неко добар, неко лош. То је живот. Спорт је свима исти, а борба у животу је стална. Најбољи се, касније у животу, сами издвоје.

18. *Који су Ваши најлепши тренуци током каријере наставника?*

- Најлепши тренуци су ми били победе на такмичењима и индивидуални напредак ученика. Много сам волео, рецимо, кад ми ученик у септембру скочи 3 метра удаљ, а у мају 3,70 метара. Тај њихов напредак ме је увек одушевљавао и терао напред да још више радим са њима.

19. *Имаће ли неки савет за младе наставнике који тек улазе у наставничку професију?*

- Само поштен рад, стално усавршавање у послу, нема фаворизовања никога и проналажење нових форми у комуникацији са ученицима и њиховим родитељима. Да се што мање нервирају и не стресирају. Да буду професионални у послу и да не схватају лично неке ствари које се дешавају не њиховом вољом.

Интервју водили ученици 3/1, прехранбени смер

ИНТЕРВЈУ Љиљана Љиља Алексић

1. *Шта Вас је инспирисало да postanete учитељ и како је та инспирација обликовала Вашу наставу?*

-Пошто сам била веома тихо и повучено дете, први сусрет са школом ме је плашио. Међутим, када сам угледала диван осмех и мио поглед своје учитељице, страха више није било. Још памтим њене речи које нам је упутила при доласку у школу. Она је била строга, али праведна. На столу се налазио прут који је некад и користила за непослушну децу. Тај њен рад, однос према раду и ученицима, инспирисао ме је и уверио да је то најлепши позив. Од петог разреда сам била сигурна да ћу једнога дана бити учитељица.

2. *Како сје се осећали док сје радите са децом?*

-Рад са децом је нешто најлепше. То је веома захтеван позив, а тражи и велику посвећеност. Уз то је и веома одговоран.

3. *Које карактеристике треба да Вашем мишљењу да има добар учитељ?*

-То је посао који мораш да волиш. Треба доста стрпљења са децом, треба доста причати, пратити промене у понашању, поштовати њихову личност. Некада се треба и извинити за своју грешку, па ће тако и деца радити јер се они поистовећују са учитељем. Он је њихов узор.

4. *Може ли да испричајте неку анегдоту у школу свој рад у школи?*

-Има доста анегдота, жао ми је што их нисам записивала. Ево једне из школе у Баставу: на почетку часа сам питала ученике да ли су сви урадили домаћи задатак. Одговор је био потврдан. Доносили су свеске да погледам и да исправим грешке. Један ученик је донео свеску, али домаћег није било. На моје питање где је домаћи, одговорио је: „Ја сам га овде сигурно написао (показао је на празан лист), а где је сада, откуд ја знам“. Било је читања из празне свеске (састава).

5. *Који Вам је био највећи успех у школу свој учитељској века?*

-Сваки успех мог ученика чинио ме је срећном и поносном, јер сваки њихов успех био је и мој успех. Свако ко је постао добар и успешан човек, за свако њихово „хвала учитељице“ ја сам поносна.

6. *Да ли бисте поделили са нама најлепшу успомену Вашеј учитељској сјажа?*

-Не бих могла конкретно да одговорим на ово питање, јер све време проведено у школи је моја највећа успомена.

7. *Извели сје многе успешне генерације и приметили сје да се доста променило ошката сје Ви били јак. Шта бисте поручили данашњим генерацијама родитеља?*

-Заиста се све променило и то у већој мери. Некада је учитељ био више поштован, више цењен, не само од ученика, него и од родитеља. Ако ученик у школи добије батине (обично „пацке“) од учитеља, није смео да каже родитељима. Од њих би добио још више. Знао се неки ред. Ученици нису смели чекати учитеља у ходнику, као сада, него на свом месту. На часу се седело мирно, сви су пажљиво слушали шта учитељ прича тако да није морао два пута да понови исто, а сада неколико пута кажеш, неким не вреди. Родитељима бих саветовала да више сарађују са школом, да прате рад свог детета, да прате промене у понашању и на време да реагују. Некада проверити истинитост што им деца причају вези са школом. Никада ништа не причати лоше о учитељима, наставницима пред децом.

8. *Да ли сје некада правили разлику међу децом и да ли сје имали омиљеног ученика?*

-Никада.

10. *Какве промене у понашању и интересовањима ученика сје приметили током свој рад?*

-Доста година сам радила на терену, у неподељеној школи, у Врагочаници, Баставу, Плушцу. Тада су деца више времена проводила у природи, доста су помагала родитељима, помагали су једни другима. Доста су се дружили. Не сећам се ниједне њихове свађе. Пешице су ишли у школу, а исто тако су се враћали кући. Ништа им није било тешко. Били су срећни. Данас су деца презаштићена, нема дружења. Слободно време проводе на друштвеним мрежама. Често су нервозни, љути, нерасположени. То често доводи до међусобних сукоба. Више знају за своја права него за обавезе.

11. *Шта бисте саветовали млађим учитељима који улазе у професију?*

-Млађе колеге имају знање, довољно су образовани, имају довољно енергије. Само напред!

12. *Како планирајте да проведете слободно време у пензији?*

-Све ми недостаје. Деца, колеге, дружење, баш све. Навикавам се полако, уз читање књига, часописа, а мало се бавим и неким пољопривредним радовима. А ученицима и свим радницима школе желим све најбоље у даљем раду. Поносна сам што сам била део баш тог колектива.

Интервју водили ученици 7/2

„Како изгледа први разред – причају прваци“

Мени је лепо на физичком
зато што играмо фудбал
и играмо тенис.
Данијела 12

Мени су омиљени
часови енглески и
математика!

Мени је лепо у 1.
Првом разреду.
Зато што учим
Писање
Данијела 12

Мени је прелепо у
првом разреду зато што
учимо сваки дан нешто
ново.
Данијела 12

Ја обожавам школу

Данијела 12

Мој омиљени час
је српска.
Учимо
Учимо

Мени је лепо
у школи јер
учимо сваки дан
нешто ново.
Данијела 12

Мени је у школи
лепо јер учимо
сваки дан нешто
ново.
Данијела 12

Мени је прелепо у првом
разреду зато што
волим да учим.
Кристина 12

Мени је омиљени
час ликовно.
Нађа Симић
12

Мени је лепо
у школи
јер учимо
сваки дан
нешто ново.
Данијела 12

Мени је омиљени час физика.
Данијела 12

Велико зајем
у школи.
Велико

Ја волим да учим.
Анђелка Јанковић

Учили смо
своје и све
наш лепо учи
МИЛА НИКОЛИЋ

У школи ми је
лепо!
Данијела 12

Мени је лепо
у првом разреду
јер учимо
сваки дан
нешто ново.
Данијела 12

Мени је лепо у првом
разреду зато што учимо
писати слова.
Данијела 12

Мени је лепо у школи
зато што на физичком
играмо фудбал и играмо тенис.
Данијела 12

Мени је лепо у првом
разреду зато што волим да
учим ново слово. Мени је
омиљени час физички.
Данијела 12

Царев син и три отмицара

Некада давно у Земљи чуда и нестварних бића живео је један цар који је имао два сина, од којих је старији син био паметнији и мудрији, док је у другом краљевству живео други цар који је имао две прелепе кћерке.

Старији син и старија кћерка из оба краљевства били су заљубљени једно у друго, али се њихови очеви нису слагали, били су супарници и никако нису дозвољавали деци да се друже. Та два краљевства нису била далеко једно од другог, тако да су двоје заљубљених могли често да се виђају. Једног лепог и сунчаног дана њих двоје су се нашли на свом тајном месту за састанке где су се договорили у које време ће се поново сутра наћи.

Пошто је принцу већ било време за женидбу, његов отац је планирао да направи бал и да позове све принцезе које желе да се удају за младог принца. Принц није желео да се бал одржи, јер је себи већ изабрао девојку, а млада принцеза није знала ништа о овоме. Када је освануо дан њиховог састанка, принцеза је поранила и на уговореном месту чекала је принца, али уместо њега појавила су се три отмицара који су је одвели у замак висок педесет метара. Када је принц дошао на место састанка, видео је да принцезе нема, што није нимало личило на њу. У том тренутку тамни облаци су се надвили над краљевство, ветар је почео јако да дува, а хладна кишица јако да пада. Пролазило је време, али принцезе нигде није било. Принц ју је свуда тражио, па је на крају дана отишао назад у дворца. Сутрадан се у оба краљевства прочуло да је девојка нестала. Млади принц није могао да се смири од бола, а принцезин отац обећао је руку своје кћери ономе ко ју буде пронашао. Принц је, не размишљајући ниједног тренутка, кренуо у потрагу за својом драгом. Поново је отишао на њихово тајно место и ту пронашао принцезину златну огрлицу, а у сјају огрлице осликавала се језива и страшна шума где су живеле зле вештице.

Иако је осетио страх, принц је одлучно кренуо у правцу те шуме. Док је жахао свог коња, осетио је да га неко посматра. Погледао је удесно и угледао једну старицу која му је рекла да, ако жели да ослободи принцезу, прво мора да убије аждају и тако освоји змаја који ће му помоћи у потрази за принцем. Принц је одмах пристао на то. У том тренутку појавила се велика аждаја која је имала шест глава, четири ноге и велике оштре зубе којима је стварала језиву буку. Принц је извадио чаробни мач који је добио од свог деде, замахнуо шест пута и исекао аждаји свих шест глава. Утом се појави змај који принца стави на своје тело и полете у висине. Летели су тако једно време док нису стигли до огромног зида који је требало саставити као пузле да би се могло проћи. Принц је уз помоћ змаја успео да изврши и овај задатак и наставио је даље. Мислио је да је најзад успео јер се одједном појавио велики замак, на чијој се последњој кули налазила принцеза која га је чекала да је спасе. Међутим, ни од куда се појавише тројица отмицара и скочише на принца. На срећу, он је био спреман и на овакву врсту изненађења, те их је у неколико потеза и удараца оборио на земљу. Док се још борио са њима, угледао је једно дугме у зиду, те га је на брзину притиснуо и одједном зид који је окруживао замак поче да нестаје. Змај га збаци поново на своја леђа и полете у висине до принцезе.

Вратили су се назад у краљевство девојчиног оца, а вест да је девојка спасена прочула се и до другог краљевства. Обојица царева били су јако потресени и срећни, нису ни могли да размишљају о свађи која их је раздвојила, те су се помирили. Испричали су све што их је задесило, бал су отказали и принц и његова изабраница су одлучили да се венчају, што су сви дочекали са осмехом и песмом.

Након венчања отишли су на пут око света и живели су срећно до краја живота.

Анђела Вуковић 5/3

Мој љубимац

Мој љубимац је пас који се зове Бади. Он је мешанац расе лабрадора и златног ретривера. Сам назив његове расе га доста описује.

Длака му је златножуте боје. Бади је стар две године. Када смо га добили, био је мала куца од два-три месеца. За ове две године колико је код нас, порастао је као прави мали лав. Његова длака ме подсећа на лављу гриву. Мој Бади је по карактеру веома мирољубив и велика је маза. Када је био мали, волео је да носи обућу коју би нашао испред куће. Често је јурио коке, играо се са њима, па смо морали да му направимо кавез у који га затварамо. Свако вече га пустимо да се мало игра и трчи по дворишту. Тада се и брат и ја играмо са њим.

Када га мазим, он ме држи својим шапама и не дозвољава ми да одем. Чини ми се да баш ужива у томе. Умири се, легне и умиљато ме гледа. Тада смо и он и ја срећни.

Време проведено са Бадијем је пуно радости и смеха. Он је наш клоун који нас увек лепо забави и којем се много радујемо.

Огњен Ђорђевић

Особа којој се дивим

Особа која ми је драга и коју волим је моја учитељица Зорица. Увек је брижна и спремна да помогне.

Моја учитељица је средњег раста. Полако хода, лаганим кораком што одаје утисак једне веома тихе особе. Њен глас је увек јасан и смирен, тако да може сваки ученик добро да је разуме. Облачи се веома лепо и елегантно. Највише ми се допадају њене наочаре, које јој веома лепо стоје. Прелепа пепељасто плава коса краси њено округло лице. Високо чело, правилан нос и нешто пунија уста употпуњују њен комплетан изглед који је веома благ и пријатан. Има најлепше браон очи, као два циркона која красе дуге тамне обрве. Иако носи наочаре, из њених очију зрачи топлина која ме увек милује при сваком погледу. Само понекад, кад је љута, њено лице изгледа мало строже, али то је брзо прође и осмех се поново врати на њено лепо лице.

Веома је духовита и често уме да се шали, али и да разговара о озбиљним темама. Паметна је и све разуме, а њено знање врло вешто преноси на све нас. Никада се не љути због наших дечјих несташлука. Једноставно дивим се њеној снази и упорности. Туга ми обузме срце при самој помисли да ћу се кроз неколико месеци растати од моје учитељице.

Моја учитељица је особа великог срца. Нежна је и осећајна особа која уме свакога да саслуша и разуме. Сви је воле и поштују јер је велики човек. Она је особа која у мени изазива огромно дивљење и поштовање. Много је волим и заувек ћу памтити безбрижне тренутке проведене са њом.

Ирина Ђорђевић 4/1

Мој отац

-Да ли је отац тата или судија за прекршаје, питао се један песник. Одговорила бих му да је мој отац најбољи тата на свету.

Мој тата се зове Ненад. Тата је средњег раста. Има црну косу и смеђе очи. Он је вредан и поштен човек, увек спреман да помогне сваком. Пуно ради, али када дође кући трудимо се да проведемо што више времена заједно. Волимо да се играмо „Човече, не љути се“. Труди се да ми помогне у свему. Његова доброта и стрпљење према мени и мојим секама су бескрајни. Његов смисао за хумор ми увек измами смех на лице.

Мој тата је мој највећи пријатељ и моја највећа подршка. Волим га више од свега на свету и захвална сам му што је увек ту за мене. Надам се да ћу једног дана постати добра особа као мој тата.

Дуња Давидовић 3/1

Тада сам се баш уплашила

Био је летњи дан, као и сваки други, сунчан и топао. Одједном, у поподневним сатима почели су да се навлаче тамни облаци и да дува ветар. Пошто сам била са сестром напољу, брзо смо побегле у кућу.

Ветар је толико јако дувао да сам мислила да ће срушити кућу. Ломио је гране дрвећа, носио лишће и играчке. Напољу је све носио са једног краја дворишта на други. Много сам била уплашена. Нисам више смела да гледам напоље. Затим је почело нешто да пуца и да лупа на прозоре. Почео је да пада град. Почела сам све више да паничим. Мислила сам да ће нам све прозоре разбити. Села сам поред мајке. Читале смо приче како бих скренула мисли. Брзо је све прошло, али сам се много уплашила. Напољу је било као да је снег пао. Дуго се тај лед није истопио.

Никада се нисам уплашила толико. Надам се да се такво невреме више неће десити, а ако се деси мислим да ћу другачије да одреагујем.

Теодора Николић 3/1

Прва љубав

Кажу да се прва љубав памти заувек. Нисам им баш веровао, све док и сам нисам доживео нешто што бих могао назвати првом љубављу.

Љубав је нешто најлепше што свако треба да осети и доживи. Моја прва љубав десила се у Осечини. На први поглед пажњу ми је привукла једна девојчица анђеоског лика и имена. Она је прелепа девојчица, има дугу тамну косу, али код ње ми се највише свиђа њена љубазност. Она има једанаест година и поприлично је висока. Када сам је први пут видео, одмах сам знао да је она права девојка за мене, али сам се плашио да она мене уопште не воли. Ипак, једног дана смо отишли у кафић да попијемо сокић и да нешто грицнемо, а потом смо се прошетали до парка, сели на једну клупицу где смо причали у тишини. Мислио сам да јој у паркићу признам колико је заправо волим.

Обожавам дружење са њом, шетали смо се више пута и баш смо се лепо забављали. То су ми били најбољи дани у животу. Заједно смо ишли и у Београд на Маракану. Седели смо заједно на утакмици, а ја сам јој купио сокове и грицкалице, а и морао сам да је чувам у толикој гужви.

Једног дана када сам отишао у школу у Осечину, неке њене другарице су хтеле да јој откријем да је волим. Нисам имао храбрости у том тренутку. Она је била девојчица мојих снова, али сам једног дана чуо да ме је оговарала. Тада сам схватио да ипак није за мене. Много ме је болело што се моја прва љубав тако завршила. Дани и ноћи су прошле, али и даље мислим на њу, не могу да је избацам из главе.

Прва љубав је почела добро, али се на крају завршила лоше.

Стефан Вуковић 6/3

Стихови из школских клупа

Љубав је сусрет најлепши на свету

Љубав је пуна лепих парова
и пружа нам много чаробних дарова.

Љубав има прејаку моћ,
да свака туга у нама може проћ'.

Наша душа је пуна сјаја
јер у нама љубав нема краја.

Предивна љубав стално свиће
и претвара нас у заљубљено биће.

Од љубави стално моја душа пуца
јер за једном девојком срце ми куца.
Уши су ми црвене, образи врући,
од љубави моје ја ћу пући.

Љубав нама осмехе буди,
због љубави може и да се полуди.

Свака љубав процвета као ружа
и леп нам крај увек пружа.

Моје срце сада сјаји,
од љубави не може да затаји.
Човек без љубави је хладне душе
и његови снови се руше.

Коста Тимотић 8/2

Браћа Недић

Димитрије и Глигорије снажни,
кроз битке све људе водише.

За Србију живот даше,
Никада не заборавимо браћу Недић, претке наше!

Њиховим стопама кренимо,
Свој живот храбрости окренимо.
Понос Осечине браћа посташе,
Заувек у историји због храбрости осташе.

Тина Ђуричић 3/1

МАМА

Моја мама је на свету најјача жена
И за њу замене нема.
Носила ме девет месеци
Љиљала ме у колевци.

Секу и бату ми је родила
И увек ме за руку водила.
Она о мени највише брине
И својим осмехом са мог лица тугу скине.

Подршка је моја увек
Мама ме воли заувек.
Мамини савети су најбољи
И зато немој радити што јој није по вољи.

Тина Ђуричић 3/1

Ђуприја на Дрини

Иво Андрић наш нобеловац је био,
многа дела нам је оставио.

Мехмед-паша мост сагради
и капијом га огради.
Подиге данак у крви,
желећи тако Србију да смрви.
Српске дечаке потурчи
и тако тугу на њихове породице сручи.

Радисав јуначки главу изгуби,
Мехмед-паша га погуби.
Набијање на колац би мучно за гледање,
О Радисава смрти оста предање.

Поплаве се сви уплашише
и препреке свуда поставише.

Мост означава повезаност
и вечну везу између људи
и та повезаност
Осећања у нама буди.

Тина Ђуричић 3/1

Лингвистичка секција

Више од петнаест година у нашој школи успешно ради Лингвистичка секција коју води професорка Драгица Пуљезевић. Ученици бележе архаизме и дијалектизме нашег краја, родбинске везе, топониме, стара имена, надимке, обичаје и веровања који се још увек чувају или су сачувани само у сећању старијих људи. Тема њиховог рада је и борба за очување ћирилице, као и сва питања везана за такозвану родну равноправност у језику.

Све ове, али и друге занимљиве теме, могу се пронаћи у књизи, зборнику радова Лингвистичке секције „Говор нашег краја“, у издању Народне библиотеке у Осечини. Колико је рад секције важан види се из речи академика Предрага Пипера: „Нажалост, народни говори нестају пре свега зато што све више људи одлази неповратно са села, села убрзано нестају, а градови расту. Сваки, па и најмањи језик, па и најмањи говор, представља непоновљиву слику света оваплоћену у језику, а богатију и лепшу од свих појединачних човекових творевина. Језик је и живи музеј културне прошлости једног народа, а говор је најпотпунији музеј културне прошлости неког краја. Већ је и то довољан разлог да се локални говори не препусте забораву, мада ће ипак многи говори заувек нестати, готово без трага о себи“.

Секција редовно учествује на Републичком такмичењу Лингвистичких секција и осваја награде. Ове године освојено је треће место (то је 14. награда).

МОЈА ЉУБАВ – СТОНИ ТЕНИС

Свако дете би требало да има омиљени спорт и да тренира то што воли. Тренирањем стичемо боље здравље и постижемо неки успех у животу. Постоји много спортова, али један ми је посебно прирастао срцу, а то је стони тенис.

Неки то сматрају игром, али ја га сматрам обавезом. Држање рекета, сервиси, лоптице, све у вези са стоним тенисом ми је занимљиво и интересантно. Ишла сам на многа такмичења и овај спорт ми је донео много лепих тренутака и оставио доста лепих утисака. На такмичењима сам упознала нове другаре и друге тренере. Сви они су ми помогли да изградим лепа сећања и то је нешто што ћу увек памтити. Кроз спорт можемо да научимо доста тога, како спортских, тако и животних лекција. У игри је увек битно покушати и не предавати се, колико год да си лош у нечему. Исто тако је и у животу, увек треба изнова и изнова покушавати.

Може се рећи да ми је љубав према стоним тенису усадио мој наставник физичког васпитања, Марко Марковић. Он ме је, између осталог, научио и то да увек треба пружити руку противнику, чак и када губимо. Тиме показујемо поштовање према некоме и тога би требало стално да се држимо. Оно што ми је такође занимљиво када је стони тенис у питању јесу и вежбе које увек радимо са наставником пре и после игре. Врло је важно да имамо уз себе некога ко ће нас усмеравати и саветовати како бисмо што лакше и брже дошли до неког циља. Међутим, без труда и самопоуздања, вере у себе, ништа се не може постићи.

Најважнија лекција коју сам научила јесте да се увек треба борити и трудити како би се постигао неки успех у животу. На почетку буде тешко и често се сумња у себе, мислиш да нећеш успети, али нада и жеља за победом ће се једног дана и исплатити.

Овај спорт ме је научио да се трудим и дајем све од себе и да никад не одустајем од онога што волим.

Мина Николић 8/3

Немања Цвејић, ученик наше школе, освојио је сјајно 3. место у трци на 60 метара на међуокружном такмичењу у Сремској Митровици. Честитамо на великом успеху!

Who wouldn't like to have a longer recess?

Andrej: I hate how short the recess is!

Masha: Exactly, 15 minutes! Like, how are we supposed to eat, talk with our friends and have a mental break, too? It's not easy to have six lessons in one day and not have more time to rest a bit.

Andrej: And, that's not all, on some days we have seven lessons, or additional school work! It's not fair!

Masha: Gosh, I wish they could change it to be a little longer! At least 20 or 25 minutes, because literally no one will get hurt if they make it five minutes longer! It's nothing to them, but to us it's a big deal!

Andrej: That's what I've been talking about! I can't even get to finish my meal before the bell rings. And they tell us how important friendships are. We just don't have enough time. And short breaks between the classes are long enough just to get ready for the next class, that's OK, but the recess, as far as I know, is meant for eating and talking with our friends. But how are supposed to do that both?

Masha: Right! You're totally on point!

Andrej: And when we ask to use the toilet, the teacher ask "Why didn't you go during the recess!" Because there's no time!

Masha: As someone who eats in the school canteen, it really is a pain. If only they allowed us to take our meals to our classrooms so I can eat them standing up, joking, revising... I'm good at multitasking. That's how I like it!

Andrej: I don't know about you, but Tuesdays are the worst, in my opinion! We have PE lessons right after the recess, but we have to go five minutes earlier to get ready. I can't even eat the half of my meal!

Masha: Yes, so true! And we even have to hurry up and eat it faster than we should... And as a result, during the PE lessons when we start running and doing exercises, I feel like I'm gonna throw up!

Andrej: They simply don't understand us! Or do they? I wonder... What do the teachers think? Who wouldn't like to have a longer recess?

Андреј Грујић и Маша Самојиловић 7/1

English - a door into the world

English is one of the most important languages in the world, and I love it because it allows me to discover new things, understand music, movies and books I enjoy. One of the reasons I like English is that it is everywhere around us. When I listen to songs by my favourite artists, I often try to understand the lyrics. Also, many movies and TV series are in English, and by watching them without subtitles, I learn how the language is actually used in conversation.

Another reason I love English is that it allows me to meet people from another countries. Since English is an international language, I can communicate with foreigners. I find it especially interesting how English words fit together in sentences and how there are many different ways to say something. I also enjoy finding new expressions and phrases used in everyday speech. In the future, I would like to improve my English and maybe use it in my career one day. I believe English is very useful and can open many doors for me. That's why I always try to learn it with joy, through music, movies and conversations.

I remember the first time I watched a movie in English without subtitles. At first, it was just a stream of sounds, fast and unfamiliar. But then, little by little, I started recognizing word patterns and phrases. That moment felt like unlocking a secret code, like stepping out into a new world. TV shows made me love English even more. The humor, the little phrases that had no direct translation in my native language... all of that fascinated me. But the most unforgettable moment was the first time I understood a native English speaker. I was a beautiful girl with the warmest smile in the world. At that moment there were no subtitles, no translation, just words – clear and real. It was then when I realized that English wasn't just a subject at school for me. It was a door to the world allowing me to meet new people and learn about other cultures... full of new possibilities.

Дуња Радивојевић 7/2

Сајам науке „ВОДА - ИЗВОР ЖИВОТА“

Други пут заредом одржан је Сајам науке под називом „Вода-извор живота“.

Сајам науке отворила је директорка школе, Марија Николић, која је поздравила присутне госте, родитеље и ученике и истакла ентузијазам, вољу за напредовањем и додатно залагање наставног кадра, а све у циљу развијања одговорности, креативности, тежње за истраживањем, марљивости, солидарности, уважавања другог, самопоуздања и других позитивних људских особина и животних вредности код ученика. Директорка је похвалила све колеге који су марљиво и предано радили са ученицима на својим пројектима, нагласивши да је идеја потекла од наставнице биологије, Јелене Николић, која је и координатор Сајма науке.

Присутне је поздравила и наставница Јелена која је истакла значај учења кроз пројектну наставу, креативност ученика и разноликост пројектних идеја приказаних кроз предмет српски језик, веронаука, историја као и све СТЕМ науке.

Велику захвалност дугујемо Народној библиотеци Осечина, која је увек ту да употпуни наше догађаје својом богатом литературом.

Сајам науке посетили су и предшколци из ПУ „Лане“ са својим васпитачицама и малишани из старије васпитне групе.

Сајам је протекао у лепој атмосфери, уз пуно занимљивих експеримената и научних прича.

ФЕСТИВАЛ НАУКЕ

„Образовање је најмоћније оружје које можете употребити да промените свет“.
(Нелсон Мандела?)

Ученици основног и средњег образовања наше школе посетили су највећи регионални Фестивал науке који се по 17. пут одржава на Београдском сајму. Овогодишње издање манифестације има централну тему под називом „Еволуција идеја“. Еволуција идеја значи да се говори о науци која се константно развија, развијају се нове научне дисциплине, мењају се теорије у наукама. Фестивал пружа посетиоцима јединствену прилику да учествују у практичним експериментима и да виде узбудљиве демонстрације.

Сајам је обogaћен 41 поставком са 750 научних комуникатора, преко 40 домаћих образовних институција, посетом научника из седам гостујућих земаља са атрактивним поставкама на Научно-фантастичној бини и у Зони идеја и иновација који су спремни да представе науку у целој својој лепоти и да са посетиоцима поделе своје знање. Поред уобичајених поставки природних наука, биле су заступљене и поставке са друштвеним наукама које су врло интерактивне.

Ученици су прошли кроз све поставке, упознали су се детаљније са револуционарном 3Д штампом, сазнали су како се дешифрују тајне поруке, учили, критички расуђивали и уживали у многим научним открићима из области природних и друштвених наука.

Одушевљења и позитивна искуства су оно што су ученици доживели, али и рађање нових идеја за припрему и реализацију Школског сајма науке, који ће и ове године бити одржан у нашој школи, у мају месецу.

Укуси из наше кухиње-рецепти за свачији укус

Брускете са пестом од сремуша

Песто од сремуша:

- 200 г сремуша
- 200 г печеног кикирикија или индијског ораха
- Мало уља
- Мало соли, по жељи
- 1 авокадо (очистити од коре и користити зелени унутрашњи део без семенке) или мањи броколи (уколико се користи броколи, претходно га мало бланширати како би омекшао)

Ставити све састојке у блендер, изблендирати како би се добила компактна густина, више на густо – слично паштети.

Најбоље служити уз тостирани хлеб са мало маслаца на њему.

Пуњена јаја

- 5 јаја
- 1 авокадо
- Кашичица сенфа
- Со
- Мало маргарина

Скувати јаја и када се охладе, ољуштити и пресећи на пола. Извадити жуманце и изгњечити са мало сенфа, соли, унутрашњим делом авокада, како би се добила зелена боја.

Дно беланаца мало засећи како би се добило беланце које може равно да стоји. Ту смесу са жуманцетом ставити у кесу за декорисање и напунити беланца.

Сервирати уз першун и зелену салату.

ролат од поврћа

- 6 јаја
- 6 кашика киселе павлаке
- 6 кашика уља
- 6 кашика брашна
- 3 кашичице прашка за пециво
- 2 кашичице соли

Умутити све састојке и поделити на три дела. Један део оставити у истој боји, у други део додати обарени спанаћ, а у трећи део 2 кашике ајвара. На овај начин добиће се смеша за три коре.

Фил:

- 200 г ситног сира
- 200 г киселе павлаке
- мало соли
- У плех ређати кору по кору, а између коре мазати фил по жељи. Пећи у рерни 25 минута, на 180 степени.

Таљателе са маком

- 0,5 кг таљатела
- Паковање мака
- 200 г шећера
- Мало уља

Таљателе скувати у води са мало уља и прстохватом соли. Када се скувају оставити да мало надођу у води, а затим их процедити. Док су још млаке пошећерити (с тим да у зависности од укуса можете ставити више или мање шећера). Додати мак и све заједно промешати док се мак скроз не залепи за таљателе.

Месна плата

- 0,5 кг пилећег белог меса
- Кесица сусам
- Уље, со, бибер
- 20 урми
- 200 г сланине
- 100 г траписта
- Чачкалице

За декорацију:

- зелена салата,
- ротквице,
- шаргарепа.

Бело месо исећи на крупнији жилијен (дебље траке), посолити, побиберити и уваљати у сусам. Испећи на тихој ватри како се сусам не би запалио. Док се месо пржи, опране урме пресећи до пола како би се извадила семенка. На место семенке ставити коцку траписта, спојити делове урме и бардирати (уроловати) урму у сланину. Сланину сећи на тање, дуже шните.

Уроловане урме пробости чачкалицом како се не би одмотале током пржења. У истом уљу у којем се пржило бело месо пропржити урме, док сланина не добије златкасту боју. Декорисати по избору

Посна салата од јабука и шаргарепе

- 400 г шаргарепе
- 3 веће јабуке
- Пола главице купуса
- Мало шећера
- Со и уље по укусу
- Велико паковање посног мајонеза

Опране и очишћене шаргарепе и јабуке изрендати на мало крупније. На исто ренде изрендати и купус. Помешати, ставити зачине по укусу и пробати. Уколико је по вашем укусу, оставити мало да одстоји и додати паковање посног мајонеза (може и мрсни мајонез, укус је тада интензивнији). Све заједно измешати и сервирати уз кришку лимуна и мало першуновог листа

Поширано јаје Бенедикт

У топлу воду потопити кутлачу да се загреје и у њој оставити врло мало воде. У загрејану кутлачу потом ставити разбијено јаје и лаганим покретима вртети укруг док јаје не побели и не добије корицу као кувано јаје. У средини треба да остане ровито. Холандез сос:

У посуду ставити 3 кашике воде, 1 жуманце, кашичицу соли, мало лимуновог сока, прстохват шећера, 250 г маргарина (претходно га отопити). Све састојке стављати један по један и штапним миксером мутити до жељене густине. Запећи или тостирати кришку хлеба, преко ње ставити запечену сланиницу, ставити поширано јаје и прелити холандез сосом.

Гастрономија је уметност

Будућност је непредвидива, али на нама је да планирамо и да своје снове претворимо у јаву.

Моје занимање захтева пуно праксе. Бити добар кувар не значи само знати теорију, већ и своје знање показати у пракси. Практику највише обављамо у вртићу „Лане“ у Осечини. Волим да код њих идем на праксу јер су куварице дивне и несебично нам преносе своје знање. Пре свега, уче нас да будемо добри и вредни људи. Често од њих добијамо похвале, а то нам даје снагу и вољу да још боље радимо. Са њима често причамо о свом занимању и о томе како да своје школско знање употребимо на најбољи начин. Њихови савети су добронамерни.

У будућности бих волео да радим у једној оваквој предшколској установи. Задовољство је спремати децу.

Једног дана, кад будем имао своју децу, спремаћу им најлепша јела. Бићу најбољи кувар, обећавам то!

Ненад Петровић

Моје омиљено јело је пица. Волим је због њеног савршеног укуса и разноврсних комбинација њених састојака. Највише волим класичну пицу са парадајз сосом, сиром, шунком и печуркама. Сви састојци се савршено спајају, а хрскава кора упија отопљени качкаваљ! Пица је јело које могу да једем сваки дан. Једноставно је и лако направити пицу код куће, прилагодити је свом укусу и уживати у њој.

Надам се да ћу радити у неком ресторану, у који ће људи долазити и одлазити са осмехом на лицу.

Предраг Петровић

Овај посао ми се највише допада зато што радимо са храном. Кување ми пружа осећај задовољства и опуштање. Није битно да се храна брзо спреми, спремању хране треба се посветити с љубављу и пажњом.

Сањам да ћу у будућности радити у неком ресторану, у који ће гости са задовољством долазити и враћати се, због мог кулинарског умећа. Такође бих волела да смислим неко своје јело, које ће носити моје име. То је и сан сваког куvara.

Ова школа и ово занимање имају добру будућност.

Марија Стевановић

Саветујем све осмаке, који воле да кувају, да упишу ову школу јер ће им она помоћи да постану прави људи. Највише волим што смо са школом ишли два пута у Београд и тамо видели одличне ресторане.

Јелена Стевановић

Уписала сам школу за куvara јер у слободно време волим да спремам разна јела. Идем у средњу школу, у ОВЦ „Браћа Недић“. Ова школа нам пружа професионалну праксу на многим лепим местима. Моја пракса је у вртићу „Лане“, а ићи ћемо и на Копаоник. Претходне године била сам на пракси у ресторанима „Осака“ и „Код Драгића“. У новембру смо ишли у Београд у посету ресторану „Код Јарија“. Тај ресторан држи познати глумац, „наш Гуњачанин“, Бранко Јанковић. Најпознатији је по улози у „Војној академији“. Сви су нас срдечно дочекали. Изнели су све специјалитете од сира да их дегустирамо. Бранко се бави козарством у свом селу. На столицама су зато кожне пресвлаке, а ту је и препарирани јарац. Њихова главна куvariца нам је показала како се прави „фонду“ са белим вином. Желим да успем у овом послу, који је за мене и врста уметности, и да осмислим неки свој рецепт.

Милица Суботић

Уписао сам куварство јер ме одувек занимало припремање јела. За то сам захвалан својој баки. Обећавам јој да ћу бити најбољи кувар. И да ће се, једног дана, кад баке не буде, у нашој кући и даље осећати мирис сарме.

Моје омиљено јело је сарма. Волим кад кућа мирише на сарму. Моја бака је спрема са пуно љубави. Ја јој често помажем у спремању овог укусног и традиционалног јела. Сарма је, уз месо, главно јело на славама, свадбама, рођенданима и пунолетствима...

Захваљујући овој школи посетили смо и једну од најпопуларнијих кухиња у Србији - кухињу хотела „Хајат“. Њихов главни кувар спровео нас је кроз све делове кухиње.

Драган Милошевић

Волим сарму јер има леп и мирис и укус! А лепо је и погледати под конач сложене сармице. Од како нема баке, нема ни тог предивног мириса да се шири по кући. Моја покојна баба је стављала пуно додатака и зачина у сарму. Бака је умрла, а мени је жао што не знам који су то све зачини били.

Стефан Маринковић

Моје омиљено јело је сарма, традиционално јело, које се припрема од киселог купуса, пиринча, лука и меса. За мене сарма није само оброк већ симбол породичне тоpline и укуса који ме подсећа на дечије дане и време проведено са мојом породицом.

Гордана Мићић

Најзанимљивије мисли из писмених састава ученика 2/2 на тему *Гасiрономија је умишност* издвојила је професорка Драгица Пуљезевић.

ПРОФЕСИОНАЛНА ПРАКСА ЗА КУВАРЕ И ПОСЛАСТИЧАРЕ НА КОПАОНИКУ

Ученици друге године смер кувар-посластичар професионалну праксу обављали су на Копаонику, у хотелу „ЗОНЕД“.

ПРАВО НА ХРАНУ ЗА БОЉИ ЖИВОТ И БУДУЋНОСТ

ОВЦ „Браћа Недић“ и Народна библиотека Осечина су и ове године у месецу у којем се обележава Светски дан хране указали на значај правилне исхране за очување и унапређење здравља. Ученици смера прехрамбени техничар су са својим наставницама Јеленом Николић и Славицом Бурмазовић на креативан и забаван начин приказали основне принципе правилне исхране. Они су посетиоце овог догађаја, ПУ „Лане“, ученике школе и грађане варошице, подсетили на редовност оброка током дана, правилан избор намирница које користимо у својој исхрани, начин њихове припреме, али и количину појединих намирница које свакодневно користимо. Поред тога, указали су и на проблем глади у свету, јер је око 733 милиона људи суочено са глађу због климатских промена, ратних сукоба и неједнакости. Истакли су да је храна трећа најосновнија људска потреба после ваздуха и воде и да свако треба да има право на храну.

Посетиоци су имали прилику да пробају воћне купове и бројне друге здраве посластице које су припремали ученици смера кувар са својим наставницима.

Ученици 3/1 и 2/2

ДОСТИГНУЋА МЛАДИХ

И ове године, школа је учествовала у бројним програмима које спроводи организација „Достигнућа младих у Србији“, као део глобалне мреже „Junior Achievement Worldwide“. Такмичари наше школе узели су учешће у програмима „Пословни изазов“, „Ученичка компанија“ и „UPSHIFT радионица“.

„Пословни изазов“ представља решавање реалних проблема из привреде, локалне заједнице или глобалних проблема који су од интереса за младе. На такмичењу за регион западне Србије одржаном у Чачку, представници наше школе били су: Викторија Јовановић, Анита Андрић, Николина Брадоњић и Лука Матић. Ученици су чинили мешовите тимове ученика из различитих школа и различитих градова. Ученик Лука Матић пласирао се у национално финале овог такмичења.

У програму „Ученичка компанија“ представљала нас је ученичка компанија „Подгорска рамонда“ коју чине ученици другог и трећег разреда средње школе: Тина Ђуричић, Тамара Перишић, Јелена Ђуричић, Кристина Томић и Марко Ђукић. Ове године имали су иновативан производ који је спојио традиционалне методе припреме са савременим трендовима, а на такмичењу у Крагујевцу представили су се са сапуном направљеним од млека, који је потом пустован вуном. У конкуренцији 30 ученичких компанија чланови жирија су оцењивали њихове компанијске извештаје, продајне вештине и јединственост понуде и по оцени жирија заузели су 4. место.

Ученичка компанија је најпознатији програм који обезбеђује основно економско образовање за ученике средњих школа и спроводи се широм света. Програм траје преко целе школске године, а Европска комисија га је означила као најбољи пример предузетничког образовања. Ученици који су „запослени“ у овим компанијама током школске године стичу знања о тржишној економији и предузетништву кроз програме „Достигнућа младих“ и своју компанију воде од оснивања до израде компанијског извештаја и затварања компаније. Све ученичке компаније раде под сталним менторством једног наставника. Рад наставника превазилази учионицу, класичну наставу и радно време. Ваннаставне активности које у своје слободно време наставници спровode са ученицима често остану невидљиве јавности, али остављају трајне трагове у развоју ученика, не само интелектуалном већ и емоционалном, социјалном и физичком. Програм „Ученичка компанија“ је пример такве ваннаставне активности, а такмичења су прилика да се јавности покаже сав потенцијал који ученици имају. Такмичење је реализовано уз сарадњу и финансијску подршку „NCR фондације“, „UNICREDIT фондације“, компаније „BIG CEE“ и Министарства просвете.

Трећи програм у којем су ученици учествовали је UPSHIFT радионица. Овај програм реализује се у оквиру програма „ПРО – Локално управљање за људе и природу“, који заједнички спровode организације Уједињених нација у Србији - УНОПС, УНИЦЕФ, УНФПА и УНЕП, у сарадњи са Владом Републике Србије и уз финансијску подршку Владе Швајцарске. UPSHIFT спаја друштвено предузетништво, иновације и тимски рад. Ова методологија оснажује младе људе да покрену решавање друштвених изазова у свом окружењу. Програм је настао 2004. године под окриљем УНИЦЕФ-а. Овај глобални програм за адолесценте и младе, укључујући и оне из маргинализованих група, обухвата практична знања за разумевање и решавање изазова у заједници, менторску и финансијску подршку за спровођење одабраних идеја у дело и умрежавање, стицање вештина, предузетничког и тимског духа. На овогодишњем тродневном UPSHIFT семинару одржаном у Крагујевцу, тим „Green feet“ осмислио је едукативан програм едукације вршњака на тему одрживог развоја и одрживог туризма креирањем интерактивног полигона и мобилне апликације која ће младима помоћи да се припреме за путовање и током тог процеса научити о принципима одрживог развоја и применити га не само на организацију и реализацију путовања него и пресликати на свакодневни живот и тако утицати на смањење емисије штетних гасова и очување животне средине. За свој програм ученици су освојили грант од 100.000 динара и у наредном периоду уз менторску помоћ професора Ненада Иконића и Виолете Миливојевић, као и експертску помоћ ментора-тренера Александра Шћепановића, делегираног од стране „Достигнућа младих у Србији“ спровешће у дело свој пројекат.

Ученици учесници пројекта

ХУМАНИТАРНИ НОВОГОДИШЊИ БАЗАР

Образовно-васпитни центар заблистао је празничним духом током хуманитарног базара „Будимо хумани, делимо радост и осмехе“ на ком су ученици представили своје креативне радове.

Базар је одржан у школском холу, у сарадњи са Туристичком организацијом „Подгорина“. Посетиоци су могли да уживају у разноврсним штандовима са рукотворинама, новогодишњим украсима, домаћим производима и посластицама. Ученици су заједно са својим наставницима израђивали новогодишње и божићне украсе, честитке, медањаке, мафине, икебане, миришљаве свеће, магнете. Нашу акцију хуманости, солидарности и племенитости подржали су свештенство, родитељи, пријатељи школе, ученици као и представници јавних установа општине Осечина. Посебну подршку пружили су нам другари из старије васпитне групе са својом васпитачицом Зорицом Павловић и директорком Душицом Грујићић, дарујући нам божићне икебане. За њих је вероучитељ Милован припремио божићну причу о симболима, прелепим обредима и обичајима у сусрет најрадоснијем празнику међу свим празницима, празнику рађања новог живота, празнику деце и детињства, празнику родитељства - Божићу.

На један леп и хуман начин ученици су обележили завршетак првог полугодишта и дочек Нове 2025. године. Сва прикупљена средства намењена су за помоћ социјално угроженим породицама.

Ученички парламент

НАГРАДНА ЕКСКУРЗИЈА ЗА НАЈБОЉЕ УЧЕНИКЕ

Традиционално, наша школа организовала је наградну екскурзију за ученике који су своја знања показали на републичким такмичењима, као и ученике 8. разреда, носиоце Вукове дипломе.

Најбољи ученици у школској 2023/24. години имали су прилику да обиђу нашу лепу Србију, почев од Равне горе, Горњег Милановца, Чачка, Овчар бање са прелепим манастирима, преко Пожеге, Таре, Бајине Баште.

Лепо време и и још лепше расположење ученика и њихових наставника употпунили су 1. јун 2024. године, дан када школа награђује најуспешније.

Светосавска академија

У великој сали Народне библиотеке Осечина 26. јануара одржана је Светосавска академија, којом је обележен празник посвећен највећем српском светитељу и просветитељу – Светом Сави. Академија је окупила ученике, наставнике, родитеље и госте који су заједно прославили овај значајан дан за нашу културу и традицију.

Програм је започет интонирањем Химне Светом Сави у извођењу школског хора ученика виших разреда, а затим су чланови Драмске секције драмским комадима представили лик и дело Светог Саве. Приче које су испричали говориле су о Светом Сави као духовном учитељу који је помагао и саветовао, као и о његовој мудрости која је осветљавала пут сиромашнима и угроженима. Академију су улепшале и духовне песме у извођењу ученика средње школе.

Посебан тренутак академије било је симболично предавање неугасле Савине бакље – учитељ Јордан Марковић, у име генерација учитеља, предао је њен „пламен“ младој учитељици Горици Арсеновић, симболишући наставак светосавског пута.

Ова академија још једном је показала да Савини путокази и данас воде генерације, учећи нас вредностима знања, љубави и заједништва.

Тим за културну и јавну делатност

Дан школе обележен свечаном академијом

Свечана академија поводом Дана школе одржана је 15. априла у Великој сали Народне библиотеке Осечина, у част браће Недић, по којима школа носи име. Њихова храброст и жртва у бици на Чокешини 1804. године били су инспирација за овогодишњи програм, који је окупио велики број ученика и чланова школске заједнице.

Програм је започет химном „Боже правде“ у извођењу школског хора. У поздравном говору, директорка школе подсетила је на дугу традицију, успехе и вредности на којима школа почива – посвећеност, сарадњу и заједништво. Ученици различитих узраста водили су нас кроз садржајан програм у коме су се смењивали песма ђака првака, драмски приказ „Недићи кроз времеплов“, наступ Културно-уметничког друштва „Браћа Недић“, хорска песма „Сини јарко сунце са Косова“ и хумористички комад „Госпођа министарка“.

Свечани дух употпунили су наступи ученика Музичке школе „Живорад Грбић“ из издвојеног одељења у Осечини, а посебну пажњу и топле емоције изазвао је наступ хора који су чинили наставници, учитељи, али и теткице, правници, радници, рачуновођа и један наш пензионер.

Свечаност је завршена снажним утиском: музичко-сценским приказом „Један мали пад“, уз музику из филма „Гладијатор“. Та тачка, као и целокупан програм, оставили су дубок утисак на све присутне – захваљујући преданом раду Тима за културну и јавну делатност школе, који је својом креативношћу и посвећеношћу учинио да ова свечаност остане упамћена.

Тим за културну и јавну делатност

Васкршњи базар

На Тргу браће Недић у Осечини, на Велики четвртак и Велики петак одржан је Васкршњи базар у организацији наше школе. Креативне руке ученика, наставника и учитеља припремале су васкршње украсе и шарена јаја која су продавали ова два дана. Сав приход од продаје ишао је у хуманитарне сврхе.

Свој допринос и подршку дала и је Народна библиотека Осечина која је својом богатом празничном литературом употпунила базар, као и шареноликим васкршњим јајима.

Кад се вредне руке сложе, све се може! Сви разреди школе са истом идејом били су носиоци Васкршњег базара. Наши ученици су правили честитке, украсе и плели венце од врбових гранчица и украшавали их, моделовали магнете, декоративне васкршње производе од дрвета, корпице и остало. Креативни радови настали су на часу ликовне културе.

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

Обележен Европски дан језика 26. септембра 2024. по трећи пут са циљем промовисања учења језика.

Ученици четврте године средње школе у сарадњи са својим наставницима промовисали су мултиетничке заједнице које живе на територији Републике Србије и представили културу, односно обичаје Словака, Влаха, Рома, Буњеваца. Они су изложили обичаје ромске свадбе, ђурђевдански обичај, влашку магију, словачку наивну уметност, буњевачке игре. Трећи разред, прехранбени техничари су представили Србију, Швајцарску, Италију, Француску кроз разне врсте сира и вина.

Укључени су и ученици првог и другог разреди средње школе са професорима који предају стручне предмете из области куварства и туризма који су кроз интерактиван приступ (кроз радионице, гастрономију, припреме јела, сирева, вина) приказали културу и обичаје различитих европских држава).

Ученици старијих разреда основне школе певали су, рецитовали и изводили скечеве на енглеском, француском и кинеском језику. Певали су популарне песме на енглеском и француском језику, засмејавали публику изводећи комичне скечеве о нарцисоидним глумицама, модерним принцезама, зависницима од друштвених мрежа и нервозним докторима, а имали смо прилику да чујемо рецитације на сва три поменута језика.

МАЈ, МЕСЕЦ МАТЕМАТИКЕ

$$a^2 + b^2 = c^2$$

Ученици, заједно са својим наставницима, обележили су Мај, месец математике и Светски дан пчела. Креативним радионицама и занимљивим активностима повезали су математику, биологију и физику, показујући како наука и природа иду руку под руку. Програм су свечано отворили предшколци из ПУ „Лане“, кореографијом „Није лако бубамарцу“ и „Медна песма“.

Ученици су кроз математичке радионице користили пчеле као симболе бројева, саћа и логичког размишљања, док су на пчеларском штанду представили моделе кошница.

Старији ученици су кроз шах, Рубикову коцку, магичне квадрате и логичке задатке приближили математику млађима и предшколцима, који су активно учествовали у игри бројева. Ова манифестација резултат је преданог рада ученика и наставника, а њен циљ је развијање радозналости, логичког размишљања и креативности кроз игру и учење.

Архитектура античке Грчке

Ученици петог разреда имали су прилику на часовима историје да се упознају са архитектуром старе Грчке кроз креативан пројекат. Истражујући, сазнали су за основна три стуба у старој Грчкој - јонски, дорски и коринтски, а потом су израдили њихове моделе.

Рад на пројекту подразумевао је употребу различитих материјала како би што верније представили карактеристике сваког архитектонског стила. Кроз ове активности, ученици нису учили само о историји и култури античке Грчке, већ су развијали и своје креативне и практичне вештине.

Пројекат је завршен малом изложбом радова, где су ученици представили своје моделе и објаснили шта су научили.

Ученици 5/1

Школа малих чаробњака

Завиримо у свет чаробњака, у свет Харија Потера. Овај креативан и интерактиван час осмишљен је како би учење било забавно, док смо истраживали своје будуће планове.

Наоружани чаробним штапићима и капама претворили смо се у праве чаробњаке, бацајући чини како бисмо учинили свет бољим местом. Насмејани мали чаробњаци слушали су наше жеље о томе шта желимо да постанемо када порастемо. Свако од нас је поделио своје снове наглас изговорене. Чуло се: програмер, учитељ, ватрогасац, инжењер, мајстор, лекар...

Када смо изговорили своје снове наглас, чаробњак је бацио чаролију уз познате речи: „Хокус покус!“, запечативши наше жеље чаролијом и охрабрењем. Овај тренутак био је забаван и дубоко инспиративан, јер нам је дао осећај да су наши снови вредни и остварљиви.

Ново искуство нас је научило да уз одлучност и веру у себе можемо постићи све што замислимо. На крају крајева, чак и чаробњаци знају да права магија лежи у труду и истрајности!

Поздрав од малих чаробњака:
одељења 4/2 из матичне школе и свих издвојених одељења

ДО ШКОЛЕ СЕ МОЖЕ И ПЕШИЦЕ– „КРЕЋИМО СЕ КВАЛИТЕТНИЈЕ“

Европска недеља мобилности, са овогодишњим слоганом „Крећимо се квалитетније“, обележена је бројним активностима које су имале циљ да фаворизују немоторизоване видове превоза, са акцентом на очување животне средине и коришћење заједничког јавног простора. Својим скромним доприносом, ученици, чланови секције „Шта знаш о саобраћају“ употпунили су овај догађај возећи бицикле улицама Осечине, заједно са својим наставником технике и технологије, Александром Вујичићем.

Колико је важна свест о здрављу, као и начину живота, укључујући редовну физичку активност, заједно са ученицима, наставница биологије Јелена Николић и наставник физичког васпитања, Зоран Перић, започели су јавни час на платоу испред Народне библиотеке Осечина. Кроз дискусију и практичне примере, ученици су се још једном подсетили ове важне теме и запамтили битне смернице здравог живота.

Јавни час је завршен поруком да се у школу може доћи и пешке, сходно могућностима, бициклом или тротинетом, а најмање аутомобилом, уз поштовање свих саобраћајних правила и прописа.

Ученици млађих разреда, заједно са својим учитељицама и учитељима, такође су дали свој допринос обележавању Европске недеље мобилности, шетњом до спортског игралишта где су имали бројне вежбе и полигоне игре, док су њихови другари у издвојеним одељењима школе организовали пешачење до оближњих брда и шума и тиме оправдали овогодишњи слоган кампање „Крећимо се квалитетније“.

ДЕЦА ВЕЛИКОГ СРЦА

Ученици ђачког парламента заједно са директорком школе Маријом Николић и професорима Јеленом Николић и Ненадом Иконићем били су део традиционалног празничног даривања Удружења „Загрљај“, родитеља и деце са сметњама у развоју, одржаног у Центру за културу Ваљево.

Укупно је спаковано 59 пакетића, уз подршку куvariца из ПУ „Лане“.

„Осећај да сам некоме помогла, да је неко данас толико срећан и да делим срећу и радост са њим, за мене је велика награда и понос“, рекла је једна од наших ученица.

Празнична даривања завршена су доделом захвалница ђачком парламенту школе за хуманост, племенитост и подршку, што је једно од наших најпоноснијих признања и одликовања хуманитарног рада школе. Према речима госпође Лепе Пиргић, председнице Удружења „Загрљај“, деца из школе у Осечини су деца великог срца.

Сваке године, кроз овакве врсте акција, учимо наше ученике емпатији, саосећању, заједништву, припадању и љубави једних према другима без обзира на различитости.

Код већине животиња се очи разликују од људских. Облик зеница у очима животиња директно је повезан с њиховим начином живота и исхране. Округле зенице, попут наших, имају животиње који су активни ловци. Вертикално постављене зенице обично имају мањи предатори који нападају из засаде и лове и дању и ноћу. Хоризонтално постављене зенице обично имају животиње које су плен, попут биљоједа. Коњи, козе, овце и говеда имају такве зенице.

Да ли знаш да човек једну трећину живота проведе у сну? Дobar сан оснажује тело и омогућава нам да се пробудимо освежени и спремни за нови дан. Зато је спавање важно за наше здравље.

Људи који су изложени дуготрајном стресу често пате од несанице или инсомније. Стање се препознаје по томе што тешко заспе, често се буде током ноћи или устају прерано са осећајем умора.

Питагора (према већем броју извора, рођен је 6. веку п.н.е.) био је старогрчки филозоф и математичар. Бавио се и музиком. Његово откриће је музичка лествица. Он је производио звукове на монокорду. То је музички инструмент који чине дрвена кутија, затегнута жица и мост који клизи по монокорду. За Питагору, музика и математика биле су једно. Дељење жице монокорда на два дела доживљавао је као размеру два броја.

ЗАНИМЉИВОСТИ

А

Уколико мислите да је наш језик рекордер по броју падежа, грдно се варате.

Наиме, фински језик има око 14-15, мађарски око 18, док највећи број падежа поседује чешки језик који се говори на Кавказу (64 падежа).

У српском постоји око 7000 турских речи! Касније, откривено је да су неке од тих речи персијског и арапског порекла.

Исто тако, у српском постоји много немачких, италијанских, мађарских, па чак и грчких речи.

Свако слово у српској азбуци чита се онако како се пише, што је реткост у модерним језицима.

Баш зато, српски је сјајан кандидат за статус другог језика, јер када једном усавршите азбуку, лако можете да изговорите свако слово које видите на папиру.

Мила, Богородица, бака, танано, душа- само су неке од речи српског језика које су издвојене као најнежније, према истраживању познате странице које се бави правописом- „Дневна доза правописа“.

Ипак, у мору речи једна се издвојила као посебно нежна, која у себи носи емоције и љубав највишег нивоа, а то је- МАЈКА!

Правилан рад за рачунаром

Марија Тимотић и Емина Вићић 5/2

Занимљивости математике

Вицеви

1

Перица у школи исправљао математику. Учитељица му је рекла: „Па шта је ово, опет ништа не знаш!? Али ако овај ексер забијеш назад у зид даћу ти 2!“. Перица то и уради и добије 2. Али након неког времена ексер је опет испao. „Па шта је сад то?“ – пита учитељица. Каже Перица: „Ма ништа, то мој брат исправља географију у суседном разреду“.

2

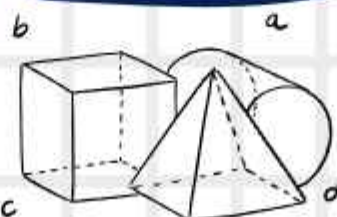
Професори математике
Они професори који воле да кажу: Само Бог зна за 5, ја знам за 4, а ви, у најбољем случају, можете добити 3.

1 2 4
3 5

3

Тата оштро упозорава малог Перицу:
-Ако данас добијеш јединицу из математике, ти и ја се више не познајемо!
-И како је било? Шта си добио из математике?
А Перица ће на то:
-А ко сте ви?

Ученици 5/2

5/6

ЛАПСУСИ СА ЧАСОВА

Моја мама сад чита „Испод Дрине ћуприја“.

Како је исказана туга зелене каде због растанка са плавим зумбулом? - Па да пише о својим јадовима, не би могла да их испише.

Док сте млађи можете да живите, а кад остарите нећете моћи.

Наставнице, испричао сам на одмору неки виц, сви су се кикоћали.

„Ал беседе два пашина сина...“ – Ко су биле паше?
-Па наставнице, паше су они људи који изводе стоку на пашу.

На које је муке био стављен Мали Радојица?
-Једна од мука је била забијање деце под нокте. („Већ узмите двадесет клинаца, удрите их под ноктове Раду“)

Хипербола је кад неко умре и жене тугују.

Шта је клима? - Клима је у ауту, у кући.

Како се зове грана сточарства која узгаја пилиће? – Пилићарство.

Шта су прилози? -
Прилози су купус, лук, кечап, туцана паприка, павлака, мајонез...

Како се назива строфа од два стиха? – Диглавац.

Како се назива строфа од три стиха? – Трицепс.

Шта значи израз личне заменице? - Личне значе да су то наше личне ствари: пасош, кључ од кола, лична карта...

Наставнице, хоћете доћи да гледате филм, како се Тито бори? (Филм “Борба Титана”)

ИМЕНА УЧЕНИКА НАШЕ ШКОЛЕ

Марко	13
Лазар	12
Никола	11
Стефан	11
Немања	9
Урош	9
Анђела	8
Катарина	8
Милош	8
Ђорђе	7
Тијана	7
Михаило	7
Николина	7
Огњен	7
Филип	7
Валентина	6
Софија	6
Милица	6
Алекса	5
Александар	5
Вукашин	5
Ивана	5
Лена	5

Алекса	5
Александар	5
Дуња	4
Коста	4
Неда	4
Андреа	4
Ана	4
Маша	4
Наташа	4
Сара	4
Кристина	4
Дарко	4
Данило	4
Александра	3
Реља	3
Петар	3
Игор	3
Тина	3
Давид	3
Ања	2
Милан	2
Нађа	2
Вук	2
Петра	2
Анђелка	2
Ненад	2

Павле	2
Сава	2
Сања	2
Срђан	2
Мила	2
Хелена	2
Вишња	2
Жељана	2
Вељко	2
Елена	2
Данко	2
Ђурђа	2
Исидора	2
Калина	2
Миа	1
Душко	1
Симона	1
Синиша	1
Славица	1
Драган	1
Драгана	1
Саво	1
Страхиња	1
Тамара	1
Теа	1

Деспот	1
Тихомир	1
Угљеша	1
Даница	1
Ђурђина	1
Саманта	1
Радован	1
Емина	1
Предраг	1
Марина	1
Весна	1
Богдан	1
Виктор	1
Гордана	1
Атина	1
Нада	1
Лана	1
Невена	1
Виолета	1
Константин	1
Анита	1
Владо	1
Иван	1
Зорана	1
Мирослав	1

Најчешћа мушка имена:

- 1) Марко: 13
- 2) Лазар: 12
- 3) Никола: 11,
- 4) Стефан: 11

Најчешћа женска имена:

- 1) Катарина, Анђела, Јована: 8
- 2) Николина, Тијана: 7
- 3) Софија, Валентина, Милица: 6

У прошлости, имена су често имала јако значење – родитељи су имали жељу да њихова деца буду срећна, здрава, слободна. Значења имена могу бити повезана са историјом, традицијом, религијом или природом.

Данашња имена су краћа, интернационална, лакше се изговарају и често се користе и у другим земљама. Ипак, нека имена, попут Милице, Катарине, остају популарна кроз генерације. Међутим, у школи још увек има лепих старих српских имена, као што су Тихомир, Спасенија, Анђелија, Благоје, Јаков, Димитрије, Василије, Богдан...

Истраживање урадили ученици 8/1

Интервју са глумцем- Слободан Стефановић

1. Пошћоји ли нека улога коју никада не бисте прихватили, без обзира на све?

- Наравно. Ја сам и до сада одбијао улоге које нисам мислио да ми пристају, или ми нису одговарале из професионалних или приватних разлога. Немам проблем да одбијем улогу, што би мој колега глумац рекао: „Каријера се гради и на одбијеним улогама“.

2. Када бисте морали да замислите сцену којом се завршава најнајбољи шпијунски филм, како би то изгледало? Шта бисте урадили?

- Када је реч о шпијунским филмовима, нема ту много тога да се измисли што већ није урађено и измишљено. Љубитељ сам шпијунских филмова, на првом месту „Борнов идентитет“, и цела Борн сага, Мет Дејмон који је одрадио тај лик фантастично, као и филмови о Бонду 007. Са нестрпљењем сам чекао нове делове, нове наставке и музику која је карактерисала све те шпијунске филмове, међутим, заиста у свету, као и код нас, постоје познати редитељи који то раде, и не бих се уплитао у тај посао сценаристе, ја сам само глумац, који треба да изврши оно што сценариста и редитељ кажу. :)

3. Да ли сте некада морали да импровизујете на сцени? Шта се догодило?

- Да. Морао сам да импровизујем на сцени, и мислим да се то дешава чак скоро па свакодневно. Увек се дешавају неки мали технички недостаци, или се колега засмеје на сцени, или се заборави део текста... Тако да увек мора да постоји нека мала импровизација где начините то тако да публика уопште не примети и не ремети представу. Но, најбоље је заправо остати смирен и прибран у тим ситуацијама, како би наставио представу у оном току у ком треба да иде.

4. Како одржавате своју глумачку кондицију – духовну и физичку?

- Прво, духовну кондицију одржавам тако што одлазим да гледам своје колеге на разним представама, уживам да гледам нове комаде, премијере... Обожавам мјузикле, иностране продукције, мислим да од њих може доста да се научи. Што се тиче физичке кондиције, глума јесте тренинг, и моја професорка Вида Огњеновић је причала да уколико сте глумац, а нисте на сцени у континуитету, глума се заборавља. Дакле, глума мора да постоји константно, али и сам рад и тренинг у позоришту је веома битан.

5. Када се сусрете завесе и дојасе рефлектори, изван својих улога, ко сте заправо Ви?

- Ја не волим мистификацију глуме, да смо ми нешто потпуно десето и другачије од онога што смо у приватном животу. Да, постоји нешто што се зове велико узбуђење и одговорност, јер наступате пред 500 људи сваки дан, и зато што је цео ансамбл иза вас, од неких 60 - 70 чланова, и постоји велика одговорност да то што радите, морате да урадите најбоље могуће у датом тренутку.

Ја сам ја, сем што је потребно да уђете у улогу, да је изнесете на прави начин, да донесете праву енергију, емоцију, карактер. Глумац јесте неко ко може да се трансформише и који је увек уверљив у свему што ради, али после сваке представе, ја сам ипак Слободан Спасојевић.

6. Пошто сте дознали и као гаспроглумац, да ли можда имате некакав савет и за наше младе куваре?

Што се тиче гастроглумца, тј. савета за младе куваре, ту не могу да дам неки велики савет, јер ја сам глумац. Бавим се кувањем, али за друштвене мреже. Првенствено сам глумац који воли да кува и да презентује на интернету то нешто што скувам, тако да мој савет за младе куваре јесте, као и генерални савет, да уколико желите у сваком послу да будете успешни, морате много да радите. Иза сваког великог успеха стоји велики рад.

Интервју водили ученици 8/2

Мирољуб Турајлија, Првак позоришта на Теразијама (Добрица - Игра судбине)

1. Која улога Вам је била најизазовнија у каријери и зашто?

- Свака улога је изазовна на свој начин, не бих могао да издвојим ниједну посебно, имајући у виду да радим у музичком позоришту, а ту су потребне како глумачке и певачке, тако и плесачке вештине. Стога, најизазовнија улога је она која у физичком смислу захтева претходно наведене активности. Ако бих морао да издвојим неку, била би то улога у представи „Чикаго“, у режији Кокана Младеновића.

2. Да ли имате неки ритуал пре неће шће изађеће на сцену или њочнеће снимање?

- Немам никакав ритуал, у смислу неког сујеверја или обичаја, али имам време које, пред почетак сваке представе, одвојим за себе. То је време за концентрацију и психичко припремање за улогу у представи или за снимање.

3. Како бираће улоге које ћеће итраћи: срцем или разумом?

- Морам да кажем да је ово веома лепо питање. Волео бих да могу да бирам само срцем, мислим да би ми то било најдраже и најлакше у животу, али није увек тако. Дешава се да су некада на супростављеним странама срце и разум, тако да једна страна мора да превлада. Више волим када сам у прилици да бирам само срцем.

4. Како се решиће своја лика након завршенеће снимања филма, серије или њозоришћеа?

- Нажалост, што се тиче снимања, то су мало специфичне ствари. Поготово снимање телевизијских серија. У данашње време се веома брзо снима, то све иде веома брзо и како брзо уђем у улогу, тако брзо и изађем из улоге, јер је све динамично. Али зато већ у позоришту је друга прича, та врста трансформације, уживљавања у улогу... Тако да ја у позоришту имам тај процес излажења из лика и оно што мени највише помаже после представе, јесте да чим скинем шминку и костим, туширам се у мојој гардероби и стојим под млазевима вреле воде дуго, и мислим да се тада, некако несвесно враћам себи и спирам лик са себе – фигуративно речено.

5. Шће је најдрастичније шће сће до сада урадили за неку улогу, а шће бисће волели да урадиће, а до до сада нисће имали ирилику?

- Нисам имао неке драстичне захтеве за улоге, као на пример прича за холивудске глумце, да морају да смршају 25 кг или да се угоје и слично. Дешавало се на друге начине да нека улога стави одређене изазове за мене, па због разних алтернатија, проба, представа, буквално сам морао да донесем гардеробу и да живим у позоришту, тако да су то били неки изазови.

Што се другог дела питања тиче... Хм, нисам од оних глумаца који имају сад неку зацртану жељу за неком улогом, нпр. да играм Шекспирове ликове или неке друге. Не. Једноставно речено, радим за чим се укаже прилика, јер се данас тако ради и глумци немају довољно простора за избор. Ко те за шта узме, ангажује, будеш срећан и захвалан на томе, али и да су другачије околности, не мислим да бих сада имао неку жарку жељу да нешто заиграм. Као глумац, трудим се да од улоге коју добијем урадим најбоље могуће, па некада и мање улоге покупе више аплауза од главних ликова.

6. Који је најбољи савети који бисће дали младим глумцима који шек њочињу своју каријеру?

- Савет који сам ја добијао као млади глумац и почетник, а којем нисам придавао много пажње и значаја, јесте у ствари и савет који бих ја дао, јер у овом послу то и јесте јако битно, а то је да раде, да се труде и да кроз целу своју каријеру трају, да буду ту, да су активни. У случају и да се догоди неки период да нема посла, да вас не ангажују, морате да тражите сами, да се борите за себе и да нађете своје звездано место под овим филмским платном. Мој савет је да се трудите, НИШТА НАМ НЕ ДОЛАЗИ САМО НА РУКЕ....

Интервју водили ученици 8/2

Дан сећања на Доситеја Обрадовића

„Нема горих људи од оних који се противе просвећењу и образовању народа.
Такви, да могу, и сунце би угасили.”

„Учење жели и тражи колико више можеш; нема горег живота од беспослична и унљива”.

„Млада је душа подобна меком воску: у какав га калуп метнеш и салијеш, онаки образ од њега направиш. Док је тај восак јоште мек, ласно га можеш претопити, прелити и преобразити. Чрез дуго време буде тврд као гвожђе; онда се хоће много труда за претопити га и прелити.”

РАНИ ЖИВОТ

Доситеј Обрадовић рођен је као Димитрије 17. фебруара око 1739. године у сиромашној породици у селу Чахово. Његови родитељи су умрли док је био девак, па је рано започео свој живот као шегрт у граду Тамишвар, недалеко од овог села. Након смрти родитеља, брсту о њему преузели су рођаци. Сиромаштао у којем је живео натерало га је да постане образован човек.

Најпознатија дела

Живот и
прикљученија*,
„Савјети здравога
разума”, „Тимео
Хоралампију”,
„Собраније”,
„Востани
Србије”, „Восне”
и многа друга.

Образовање

Основно образовање почео је у српској школи у Чахову, где је био позвао дар за учење и љубав према књигама. Верско образовање почео је тек онда што је побегао од раднице која је хтела да га задржи на месту. Придружио се манастиру Хопово у Врњачкој гори, где је постао монах. Ту је учио словенско-латински језик, богослужбене књиге и географију. Далин пут Доситеја вођен је увек жељом за стицањем нових знања и унапређењем. Научио је све: монахије, сарфине, језике: грчки, старогрчки, латински, италијански, немачки, руски, француски, енглески, шведски... Са свим тим знањем Доситеј је био неопходна заступник просветитељских идеја међу српским Јуноним Словенима.

КЊИЖЕВНИ РАД

Доситеј је творац идеје да се пише на народном језику, како би књиге биле разумљиве свима који тим језиком говоре. У језику, Доситеј је претеча Вука Караџића. Српски народни језик је за Доситеја основно средство да се образовањем обухвате сви слојеви друштва.

УЛОГА У СРБИЈИ

Имао је веома важну улогу у развоју Србије. Био је први министар просвете и залагао се за образовање народа. Веровао је да знање доноси слободу и бољи живот, зато је желео да се отворе школе у којима ће сви моћи да уче. Помогао је да се 1808. године у Београду отвори Велика школа која је данас Универзитет. То је била прва школа у Србији. Његова највећа жеља је била да људи не живе у незнању, већ да уче, развијају се и напредују.

ПЈЕСНА НА ИНСУРЕКЦИЈУ СРБИЈАНОВ

Востани, Србије! Востани, царице!
И дај чадом твојим видет твоје лице!
Обрати срдца их и очеса на се,
И дај њима чути слатке твоје гласе.

Востани, Србије!
Давно си заспала,
У мраку лежала.
Сада се пробуди
И Србље возбуди! (1804)

Портрет Доситеја Обрадовића
Михаило Велимировић 7/2

